

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSA Michał Kłós

w sprawie z powództwa K. S.

przeciwko T.(...) Spółce z o.o. w Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 marca 2008 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 12 października 2007 r.,

sygn. akt V ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 października 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda K. S. od wyroku tego Sądu z dnia 12 lipca 2007 r. i umorzył postępowanie w przedmiocie zwolnienia powoda od opłaty od skargi kasacyjnej. Sąd Apelacyjny stwierdził, że powód został już uprzednio zwolniony od kosztów sądowych, a wniesiona przez niego skarga kasacyjna nie została opłacona opłatą podstawową (30 zł).

W zażaleniu na wymienione postanowienie powód zarzucił naruszenie art. 14 ust. 2 u.k.s.c. przez uznanie, że zwolnienie go od kosztów sądowych obejmowało postępowanie kasacyjne, skoro wniosek o zwolnienie od kosztów dotyczył tylko wpisu od pozwu, a nie kosztów postępowania „w całej rozciągłości”. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z akt sprawy, we wniosku z dnia 21 września 2005 r. powód – w związku z wezwaniem do uiszczenia wpisu od pozwu – wniósł „o zwolnienie od kosztów sądowych”. Postanowieniem z dnia 23 września 2005 r. Sąd Okręgowy w G. „zwolnił powoda od kosztów sądowych”. Treść tego postanowienia jest jasna i oznacza całkowite zwolnienie od kosztów sądowych w sprawie (art. 112 § 1 k.p.c. przed jego uchyleniem, art. 100 ust. 1 u.k.s.c.). Okoliczność, że wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych powód złożył w związku z wezwaniem do uiszczenia wpisu od pozwu nie oznacza, iż zwolnienie od kosztów objęło tylko ten wpis. Ani we wniosku powód nie ograniczył żądania do zwolnienia od wpisu od pozwu, ani wydanym postanowieniem Sąd nie zwolnił powoda od kosztów sądowych częściowo (art. 112 § 2 k.p.c. przed jego uchyleniem, art. 101 u.k.s.c.), ograniczając zwolnienie do wpisu od pozwu.

Zwolnienie strony od kosztów sądowych w toku postępowania przed sądem pierwszej lub drugiej instancji rozciąga się na postępowanie wywołane wniesieniem skargi kasacyjnej, także po zmianie charakteru skargi kasacyjnej, gdy po wejściu w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 13, poz. 98) stała się ona nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 30 maja 2006 r., I CZ 23/06, z dnia 26 lipca 2006 r., IV CZ 59/06, z dnia 8 sierpnia 2006 r., I CSK 170/06, z dnia 28 sierpnia 2006 r., IV CSK 166/06, z dnia 20 października 2006 r., IV CZ 77/06, z dnia 9 listopada 2006 r., IV CZ 85/06 i z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 54/07 – wszystkie niepubl.).

Powód, jako korzystający ze zwolnienia od kosztów sądowych obowiązany więc był do wniesienia opłaty podstawowej od skargi kasacyjnej. Wynika to z art. 14 ust. 2 i art. 100 ust. 2 zd. drugie u.k.s.c. Wprawdzie przepisy te zostały uchylone przez art. 1 pkt 1 i pkt 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 123), ale według art. 2 tej ustawy do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy (10 marca 2007 r.) stosuje się przepisy dotychczasowe. Do sprawy, w której powód wniósł skargę kasacyjną, jako sprawy wszczętej jeszcze w 2005 r., mają zatem zastosowanie uchylone przepisy art. 14 ust. 2 i art. 100 ust. 2 zd. drugie u.k.s.c. Skarga kasacyjna wniesiona przez pełnomocnika powoda będącego adwokatem, nieopłacona opłatą w wysokości stałej, którą jest opłata podstawowa (uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 21 listopada 2006 r., III CZP 109/06, OSNC 2007, nr 7-8, poz. 105 i z dnia 10 stycznia 2007 r., III CZP

134/06, OSNC 2007, nr 11, poz. 160) podlegała więc odrzuceniu bez wezwania do uiszczenia opłaty (art. 130² § 3 k.p.c.).

Wobec powyższego, zażalenie, jako niezasadne, należało oddalić (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).